

TEXTILMUNKÁS

A MAGYARORSZÁGI TEXTILMUNKÁSOK SZÖVETSEGE NEK KÖZLEMÉNYEI

Megjelenik havonta egyszer. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest VIII. Kun-utca 11. szám, I. emelet. Erre a címre kérünk minden küldeményt. Telefon: József 24-45. szám.

A textiliparhoz tartoznak: A fonó- és szövőgyárakban, festődékekben, fehérítő- és appretúra-üzemekben dolgozó munkások, paszományosok, kötőszövedők, szifaszövedők, kékfestők, kelme- és fohalfestők, műhímzők, szent-fődikészítők, kötők, kenderkikészítők, lentisztítók.

Vissza a régi agitációs módszerhez.

A szakszervezetek a tagoknak egyenként való megszervezését ujabban figyelmen kívül hagyják és az elvtársak és elvtársnőknek csak igen kicsiny száma foglalkozik ezen munkával, holott épp ez képezi az alapját a munkásság szakszervezeti élete fejlődésének.

Bizonyos, hogy összejövetelekkel és propagandairatokkal sikerül egy-két embert a Szövetség részére megnyerni, azonban az ilyen üléseken előadott beszédekkel, továbbá brosúrákkal és röpcédulákkal nem lehet azt a hatást elérni, mint a mindennapi tervszerű, egyéni agitációval és tagszerzéssel.

A mi öreg szakszervezeti tagjaink már tapasztalatból tudják, hogy a szakszervezetek ezen a módon lehetnek csak nagyok és ezért soha nem lehet elég azoknak a száma, akik az ily szakszervezeti kismunkával szakadatlanul és pihenés nélkül foglalkoznak a szervezet javára. Voltaképpen minden egyes tagnak a legnagyobb buzgalommal kellene ezzel foglalkoznia, mert saját maga és az összesség javát szolgálja, ha mindig újabb és újabb küzdőcsapatokat csatlakozásával a szervezet megerősödik és megnagyobbodik. A mező, amely megmunkálásra vár, még mérhetetlenül nagy.

A szakszervezeti kismunka iránti szeretetet a csunya testvérharc, továbbá a szakszervezetek és azok vezetőinek szidalmazásával némelyik jó elvtárs kétségessé teszi, úgy, hogy egyeseket még meggyőződésükben is megingatnak. A szakszervezeteket és a vezetőiket rendszeren az olyan emberek szidalmazták, akik a szervezeti élettől távol állanak és a felelősségérzetet nem ismerik. Öreg és meggyőződéses szakszervezeti tag, bármily politikai irányt kövessen is, nem eshet abba a hibába, hogy a saját szép munkáját szétdulja és tönkretesze.

A szakszervezetek szidalmazása csak magán a munkásságon boszulja meg magát.

Örvendetes körülmény, hogy a munkásság kezdi belátni, hogy ez így van s lassan köztudattá válik, hogy csak a közös munka, a békés verseny, az összes rendelkezésre álló erők megfeszítése, egy harmonikus összműködés létesítésére, lehet hasznára a szervezetnek.

Azonban a szakszervezeti kis munkát végző szaktársak száma még mindig nagyon kevés! Helytelen és igazságtalan az egész mun-

kát, tehát a tagszervezést is, azokra az elvtársakra és elvtársnőkre hárítani, akik a szakszervezetben mint funkcionáriusok működnek és így nagyobb és magasabb feladatot töltenek be.

Megvetendő az, ha valaki bármilyen szakszervezeti munkától húzódzik. Pedig az a kár, melyet sok elvtárs és elvtársnő télenesége és sok tag kényelmessége a szakszervezetnek és ezzel minden egyes textilmunkásnak okoz, mérhetetlenül nagy.

Az a kismunka, amellyel embert ember után és asszonyt asszony után szerzünk meg a szervezetnek, a legfontosabb, a legolcsóbb, a legegyszerűbb módja az agitációnak.

Ezen aprólékos munkától csak az a tag vonhatja el magát, aki maga sincs fölvilágosodva és nem szakszervezeti ember.

Vissza, elvtársak és elvtársnők, ezen tetterős aprólékos munkához és minden erőnk megfeszítésével a szájról-szájra való agitációhoz.

Csökkennek a munkabérek.

A textilüzemek szaporodásával fordított arányban rosszabbodik a textilmunkásság helyzete. Csak a közelmúltban hoztuk nyilvánosságra azokat az alacsony kereseteket, amelyekből egy textilmunkásnak meg kell birkóznia az étellel. Azóta a kereseti lehetőségek már annyira csökkentek, hogy bátran megállapíthatjuk azt, hogy egy textilmunkásnak sincs már ereje ahhoz, hogy birokra keljen az étellel, mert a munkáért kapott munkabért keresetnek nem nevezhetjük.

A textilgyárosok azzal indokolják az állandó bérrédukciónak szükségességét, hogy nincsen munka és hogy félév múlva örülni fog a munkásság, ha egyáltalában dolgozhat majd.

Nagyszerű eszmefuttatás: nincs munka és a munkaidő mégis heti 57-60 óra. Erre a gyárosoknak valóban azért van szükségük, hogy a túl hosszú munkaidő mellett ne legyen lázító hatással a túl alacsony óra- és akkordbér. Ha a textilüzemekben heti 48 órás munkahetek lennének, akkor a munkabérek emelését követelnék a munkások. Mi világosan és tisztán látjuk a munkaidő meghosszabbítás szándékában a munkabérek legalacsonyabbra való leszállítás törekvéseit. S ha a textilmunkás nem tud majd megélni az 57 órai munkaidő mellett, akkor lehet ám 60-70 órát is dolgozni hetenként, mert aki élni akar, az dolgozzék.

A másik érv a bérleszállítás mellett, hogy örülni fognak a munkások, ha egyáltalán dolgozhatnak majd.

Ez az érv még hatásosabb, mert a jövő bizonytalansága iránti félelem a szervezetlen textilmunkásságot teljesen odadobja a textilüzemek kihasználási vágyának.

Hiszen annyi szomorú adat van birtokunkban, hogy a munkásság iránti részvét legnagyobb fájdalommal nézzük át azokat. Szinte hihetetlen és emberileg át sem gondolható, hogy hogyan tud megélni egy textilmunkás. Vidéki üzemekben férfimunkás napi keresete 30—35.000, a nőmunkás napi keresete 20—25.000 K. Még 1924-ben a férfi 50.000, a nő 35.000 koronát keresett ugyanazért a munkáért, amit most gyárt.

Egy másik vidéki városban, amelynek jelentős ipara van, már az is előfordult, hogy ha a szövőnőnek a vég molinója nem készült el, szombaton a munkásbiztosítójárulékot otthonról kellett elhoznia.

Intelligens, megértő szaktársnőnk életviszonyairól érdeklődtünk egy ízben, aki nem a panasz hangján, hanem egész szomorú életén átvonuló nagy lelki tragédiájának hősiességével mondta el, hogy a reggelije egy bögre kávé, az ebédje egy darab zsiroskenyér, vacsorája a minden lelki és testi fájdalmat csillapító jóleső álmom. Beteges öreg édesanyja van, aki ápolásra szorul és nincs senki, aki napközben egy pohár vizet nyújtson neki, mert a nővére szintén legyengült testével megy reggelenként üzemébe, heti 200.000 koronás keresetért. Ő maga pedig egy textilüzemben, ha a napi 10 óráját ledolgozta, megkeverte a heti 240.000 koronáját. Szívettpő érzést vált ki az emberi lélekből, ha becsületüket féltően őrző munkásleányok és asszonyok a nyomor és nélkülözés örök tövises koszoruját fonják tiszta homlokuk köré, csak azért a sovány reményért, hogy talán megbecsülést is hoz a munka.

Angyalföldön is megtekintettük egy a fővárosban dolgozó textilmunkásnő, mondjuk, lakását: egy üres telken, összehordott deszkákból összeépített 2 méter átméretű valami. Ott lakik édesanyjával, nőtestvérével. A zímankós hidegben egy fekhelyen, sovány testük melegével védekeznek a deszkákon betóduló és kegyelmet nem ismerő hideg ellen.

Filantropok! akik kifelé, az ujságok hasábjain, dieshimnuszokat zengő hazugságokkal meg akarjátok nyugtatni háborgó lelkiismereteket, elsősorban juttassátok azokat a szerencsétleneket abba a helyzetbe, hogy emberhez méltóan élhessenek és nyiljon ki szívetekben a hálaérzés azok iránt is, akiknek köszönhetitek azt, hogy az ujságok emberbaráti érzéseitől irjanak.

Ezek dolgoznak értetek és megérdemlik legalább azt, hogy a zsiroskenyér-ebédhez egy rántottlevest is élvezhessenek. A munkástársnőmet pedig ezután hívom föl arra az önmaguk iránti kötelességre, hogy ébredjenek emberi színvonaluk magaslatára és ne várják meg azt, hogy a szövőüzemekben essenek össze.

Egy textilmunkásnő.

Textilmunkások nemzetközi értekezlete.

A Textilmunkások Nemzetközi Egyesülésének végrehajtóbizottsága 1925. december havában tartotta értekezletét Zürichben. Az Egyesülés kötelékébe 12 ország tartozik, 936.000 taggal. (Valamennyi Európában van.) Ezek a következők: Anglia, Németország, Belgium, Ausztria, Csehszlovákia, Franciaország, Svájc, Hollandia, Svédország, Dánia, Olaszország és Magyarország. Az északamerikai textilmunkások szövetségének a Nemzetközi Egyesüléshez való csatlakozása csak rövid idő kérdése. A főlvetelhez az értekezlet hozzájárult. A tagok létszámának emelkedése más oldalról is várható, mert Angliában több textilmunkásszervezet jelentette belépését. Tudniillik Angliában minden szakmának, ugymint pamutszövő és fonó, gyapjuszövő és fonó stb.-nek, különálló szervezete van. Tom Shaw, a Textilmunkások Nemzetközi Egyesülésének titkára jelentése szerint Indiában egy textilmunkásszervezet megalakulásának küszöbén áll. Az értekezlet megbízta a titkárt, hogy ezt a törekvést a rendelkezésre álló eszközökkel támogassa. Japánban is van remény hasonló törekvésre, de ez rövid időn belül nem várható. A Balkán-államok szervezeteinek csatlakozása nem várható; az Egyesülés sem tesz ezirányban egyelőre lépéseket, mert a textilipar még nagyon fejletlen ott.

Az értekezlet főtárgya azonban az alapszabályok módosítása volt. A régi alapszabály, mely már 20 éves, a mai megváltozott viszonyoknak és a modern követelményeknek már nem felel meg és alapos módosításra szorul. Az Egyesülésnek új alkotmányra van szüksége. Az előző értekezleten megválasztott albizottság, mely az alapszabályok módosításával meg volt bízva, előterjesztette új alapszabálytervezetét. Miután az értekezlet résztvevői az új alapszabálytervezet minden egyes pontjához megtették észrevételeiket, elhatározták, hogy átdolgozás céljából, a fölmerült észrevételek és kívánságok figyelembevételével, újból átadják az albizottságnak. Az értekezlet kimondotta az új alapszabály sürgősségét és elhatározta, hogy a legközelebbi értekezleten végleg letárgyalja.

Textilszakmánk köréből.

A paszományiparban a munkaalkalom eddig a viszonyokhoz arányítva meglehetősen kielégítő. Bár fontosabb esemény nem adódott, általános munkabéremelésben nem részesült a munkások 80%-a, azonban mégis kaptak bérmelést a munkások. Ezideig a munkalkalom nem csökkent és reméljük, hogy a gazdasági helyzet ebben az iparban nem fog a munkások rovására mély gyökeret vetni.

A jutaipar Magyarországon eddig sohasem tapasztalt krízist él át. A jutagyrák nyersanyagkészleteit Indiából szerzik be. Az 1925. évben Indiában olyan kedvezőtlen aratás volt, hogy a termelt jutamennyiséget az ottani és angol textiltgyárak foglalták le számukra. A jutaipar válsága arra készteti az igazgatóságokat, hogy a papírfonalak földolgozásával újra próbálkozzanak. A munkásság gazdasági helyzetére ez a krízis nem maradhat hatás nélkül és ha a jutaiparban foglalkoztatott munkások anyagi érdekeiket szívkön viselnék, akkor ezt a krízist is veszteség nélkül átusztatnák.

A kötszövőiparban a válság már mélyebb barázdákat szántott. Sok üzemben nemcsak redu-

kált munkáslétszámmal, de redukált munkaidő mellett is dolgoznak.

Ebben az iparágban a munkanélküliség nagyobb méreteket ölt. A kötszövőipar válságát a szeszélyes időjárás lényegesen befolyásolja, de nem hagyható figyelmen kívül az a súlyos gazdasági válság sem, amely a munkálkodó népnek fogyasztóképeségét mélyen lecsökkentette. Az üzemek raktárai megteltek, mert a kereskedőknél sem mutatkozik nagyobb megrendelésre hajlandóság.

A pamutszövősnél a gazdasági válság nem vert nagy hullámokat, bár a termékek szétosztásához szükséges terep megvolna, mégis aggálllyal kell arra az eshetőségre is gondolnunk, ha a magyar nép fogyasztóképesége nem alakul kedvező irányban, ott is a túltermelés átkos helyzete fog bekövetkezni.

A gyapjuiparban a rendelések tornyosulnak. Ebben az iparban a gépek rentabilis kihasználását a gyárak úgy oldják meg, hogy a munkásokat több turnusba osztva rendelik be. Ebben a kedvező termelési folyamatban a munkások szervezetenlenségük miatt nem kerülnek abba a helyzetbe, hogy önmaguknak és családjuknak egy falattal több kenyeret biztosíthassanak.

A kender- és leniparban állandóan kedvező tendenciájú a termelés szükségessége.

A magyar szakszervezetek története.

Alig van ország, amelynek munkásai olyan nehéz és hosszantartó küzdelmet folytattak volna az egyesülési szabadságért, mint Magyarország munkássága. A nagyipar fejlődésének kezdetén többé-kevésbé mindenütt üldözték a szakszervezeteket. Hiszen még az angol munkások is évtizedes harcát folytatták az egyesülési szabadságukért. De amíg a legtöbb országban a munkások küzdelme eredménnyel járt, addig a magyar munkásság tragikuma, hogy még ma sem élvezi az egyesülési szabadságot, még ma is a mindenkor belügyminiszterek és közigazgatási hatóságok szeszélyétől függ a munkásegyesületek alakulása és működése. Ezért a *Magyar Szakszervezetek Története* nemcsak a munkáltatókkal folytatott harcokról, hanem az egyesülési jogért lezajlott elkeseredett és gyakran általános sztrájkra vezetett harcokról is kénytelen beszámolni.

A *Magyar Szakszervezetek Története* tanúságot tesz arról, hogy a magyar munkások küzdelme nehezebb volt, mint a nyugati országok munkásainak küzdelme. Nálunk két fronttal szemben állottak a munkások. Az egyik a munkáltatók frontja, amely ellen azért volt nehéz a küzdelem, mert a teljes egyesülési szabadságot és a hatóságok támogatását élvezte, a másik a kormány és a hatóságok hatalmas frontja, amellyel szemben állandóan védekeznők kellett.

A szervezkedési szabadság korlátozásával a munkások gazdasági harcát akarták lehetetlenné tenni, de ezt a célt soha nem tudták elérni, hanem ellenkezően, minden intézkedés, amely a sztrájkok ellen irányult, csak fokozta a munkások harci kedvét. Panaszkodtak is illetékes és illetéktelen helyen amiatt, hogy a magyar munkásmozgalom radikálisabb, mint a külföldi munkásmozgalmak, de eszükbe sem jutott, hogy másutt több szabadságot élveztek a munkások és egyébként sem volt annyi ok az elkeseredésre, mint nálunk.

Jászai elvtársnak *A Magyar Szakszervezetek Története* című, 332 oldalra terjedő műve már elhagyta a sajtót. A diszes kiállítású könyv, nemcsak a Szakszervezeti Tanácsot, mint kiadót, hanem a Világosság-nyomdát is dicséri, amely ez alkalommal a szokottnál is szebben és izlősebben állította elő a művet. A minden munkást érdeklő könyv ára szervezett munkásoknak 80.000 korona és előfizetni lehet a szövetség minden befizetőhelyén heti 10.000 koronás részletfizetés mellett.

A pengő átszámítási táblázata.

Rendkívül fontosnak tartjuk, hogy munkástársaink ezt a lappéldányt őrizzék meg, hogy ez mindig kéznél legyen és ezáltal ellenőrizhessék, vajjon a kifizetéseknel vagy vásárlásoknál nincsennek-e megkárosítva. Mindkét táblázat utján bármely összeg átszámítása egyszerű összeadás utján történik, csak arra kell vigyázni, hogy a tizedes figyelembevételével irassanak a számok egymás alá. Íme a példa:

1. példa: Pengőről koronára. 687 pengő és 82 fillér hány korona?

600.— pengő	— — — — —	7,500.000 K
80.— „	— — — — —	1,000.000 K
7.— „	— — — — —	87.500 K
—80 „	— — — — —	10.000 K
—02 „	— — — — —	250 K
687.82 pengő	— — — — —	8,597.750 K,

vagyis hatszáznyolcvanhét pengő és nyolcvankét fillér egyenlő nyolcemilliöttszázkilencvenhétézerhatszázötven papirkoronával.

2. példa: Koronáról pengőre. 6,787.250 korona hány pengő?

6,000.000 K	— — — — —	480.— pengő
700.000 K	— — — — —	56.— „
80.000 K	— — — — —	6.40 „
7.000 K	— — — — —	—56 „
250 K	— — — — —	—02 „
6,787.250 K	— — — — —	542.98 pengő,

vagyis hatmillióhatszáznyolcvanhétezerkétszázötven korona egyenlő ötszáznegyvenkét pengő és kilencvennyolc fillérrel.

I. Pengőről koronára:

pengő	korona	pengő	korona	pengő	korona
—01	125	—50	6.250	18.—	225.000
—02	250	—60	7.500	19.—	237.500
—03	375	—70	8.750	20.—	250.000
—04	500	—80	10.000	30.—	375.000
—05	625	—90	11.250	40.—	500.000
—06	750	1.—	12.500	50.—	625.000
—07	875	2.—	25.000	60.—	750.000
—08	1.000	3.—	37.500	70.—	875.000
—09	1.125	4.—	50.000	80.—	1.000.000
—10	1.250	5.—	62.500	90.—	1.125.000
—11	1.375	6.—	75.000	100.—	1.250.000
—12	1.500	7.—	87.500	200.—	2.500.000
—13	1.625	8.—	100.000	300.—	3.750.000
—14	1.750	9.—	112.500	400.—	5.000.000
—15	1.875	10.—	125.000	500.—	6.250.000
—16	2.000	11.—	137.500	600.—	7.500.000
—17	2.125	12.—	150.000	700.—	8.750.000
—18	2.250	13.—	162.500	800.—	10.000.000
—19	2.375	14.—	175.000	900.—	11.250.000
—20	2.500	15.—	187.500	1000.—	12.500.000
—30	3.750	16.—	200.000		
—40	5.000	17.—	212.500		

II. Koronáról pengőre:

korona	pengő	korona	pengő	korona	pengő
25	—,002	675	—,054	40.000	3,20
50	—,004	700	—,056	50.000	4,—
75	—,006	725	—,058	60.000	4,80
100	—,008	750	—,06	70.000	5,60
125	—,01	775	—,062	80.000	6,40
150	—,012	800	—,064	90.000	7,20
175	—,014	825	—,066	100.000	8,—
200	—,016	850	—,068	200.000	16,—
225	—,018	875	—,07	300.000	24,—
250	—,02	900	—,072	400.000	32,—
275	—,022	925	—,074	500.000	40,—
300	—,024	950	—,076	600.000	48,—
325	—,026	975	—,078	700.000	56,—
350	—,028	1.000	—,08	800.000	64,—
375	—,03	2.000	—,16	900.000	72,—
400	—,032	3.000	—,24	1.000.000	80,—
425	—,034	4.000	—,32	2.000.000	160,—
450	—,036	5.000	—,40	3.000.000	240,—
475	—,038	6.000	—,48	4.000.000	320,—
500	—,04	7.000	—,56	5.000.000	400,—
525	—,042	8.000	—,64	6.000.000	480,—
550	—,044	9.000	—,72	7.000.000	560,—
575	—,046	10.000	—,80	8.000.000	640,—
600	—,048	12.500	1,—	9.000.000	720,—
625	—,05	20.000	1,60	10.000.000	800,—
650	—,052	30.000	2,40		

A Népszavát

akarja tönkretenni a földühödött reakció, még pedig eddig teljesen ismeretlen eszközökkel.

Nem elégséges, hogy börtönbüntetéssel rabláncok csörgése kíséri utján munkásérdekünket védő egyetlen sajtóorgánunkat, hanem pénzbüntetések özöne indul ellenünk.

De mi nem engedjük célunk egyetlen hangadóját eltiporni! Nem! És az üldözésre azzal felelünk, hogy még hűségesebben, még készségesebben, még hangosabban, még áldozatkészségesebben állunk lobogónk, a Népszava mellé.

És bátran kiáltjuk oda a Népszava minden ellenségének, hogy már egy fél évszázad óta ostromolnak bennünket, de letiporni nem tudnak soha!

Nincs olyan erő, amely ezt a köteléket szétbonthatná, széttéphetné.

Támogatjuk a Népszavát anyagilag, erkölcsileg és mindenképen!

Csak azért is!

SZEMLE

Nem dolgoznak szervezetlenekkel!! A németbirodalmi kézinyomómunkások országos értekezlete a következő határozatot hozta:

Egy németországi kézinyomóüzemben sem dolgoznak szervezetlen munkással. A kézinyomók szervezetségét csakis a Németországi Textil-munkások Szövetségénél szerzett tagság igazolja.

Oh, szerencsétlen magyar textilmunkások, hol kullogtok sötét gondolataitokkal és öntudatlanságotokkal a németszakértársainkkal szemben?

Köszönetnyilvánítás. Straub Konrád szaktárs súlyos betegsége alatt a szaktársaktól nyert anyagi támogatásért ezúton mond köszönetet.

Szeged. A Varga Mihály-cégnél legutóbb lezajlott mozgalomban az alább közölt munkások munkabaállással megakadályozták szaktársaik jogos követeléseinek keresztülvitelét: Sulik Márton, Tóth Ferenc, Fratricis Sándor, Sztambulovics Ljubomir és Horpácsi János.

SZÖVETSÉGI HIREK.

Figyelmeztetés a Szövetség tagjaihoz. Mindazon tagok, akik hetijárulékaikkal hátralekban vannak, szíveskedjenek ezt az év befejeztével rendezni. Akik ideiglenes tagsági igazolványokkal vannak ellátva, azoknak a szaktársaknak új tagsági könyvet kell váltaniok. A bizalmi testületeket fölkérjük, hogy az üzemen dolgozó szaktársak figyelmét erre fölhívni szíveskedjenek.

A csoportok vezetőségeihez! A textilüzemekben előforduló események nyilvántartásának céljából fölkérjük a szaktársakat, hogy azokat legalább kéthetenként a szerkesztőséghez eljuttatni szíveskedjenek.

KÜLFÖLD.

A németországi textilmunkások szövetségének új intézménye. A németországi textilmunkások szövetségének elnöksége elhatározta, hogy könyvkereskedést létesít. Előnyös föltételek mellett tagjainak rendelkezésére bocsájt remekíró műveket, szépirodalmi, ifjúsági, szakszervezeti, közgazdasági, politikai és munkaügyi irodalmat, valamint képeskönyveket. Külön sulyt kíván a textilszakma irodalmára helyezni. A könyvkereskedés továbbá az összes irodai szükségleti cikkeket tartja. A könyvkereskedés jövő év április elsején nyílik meg.

Ezúttal fölhívjuk tagjainkat, ha a testvér-szervezet könyvkereskedését igénybe óhajtják venni, forduljanak szövetségünk központi irodájához, mely a közvetítést szívesen vállalja.

IRODALOM.

Sidney és Beatrice Webb: A kapitalizmus hanyatlása. Fordította: Fülöp Jenő. 176 oldal. Budapest, 1925. A Népszava-könyvkereskedés kiadása. Ára: 42.000 K. A szervezett munkásnak 25.000 K. — Az angol munkáspárt kiváló két tagjának, a szocializmus és a szövetségi mozgalom nemzeti viszonylatban is legjobb nevű két elméletirőjének ez a műve határozott nyeresége a magyar munkásmozgalom irodalmának is. A munkáspárt uralomra jutása, a kedvezőtlenül kiütött, de a legtisztább eszközökkel végigvívott választás és a választás eredményeként a munkáspártnak egy időre megint az ellenzékbe vonulása és a konzervatívok előretörése bő anyagot szolgáltatott minden népek polgári sajtójának a munkáspárt lényegének és céljainak megbeszélésére és ebből a megbeszélésből a magyar sajtó is alaposan kivette a részét. Webbék mindenképp bizonyítják, hogy a kapitalizmus nem az emberi természetben gyökerezik és nem megváltozhatatlan, hogy hanyatlani kezdett, mielőtt teljesen kifejlődött volna és hogy a történelem nem korszaknak, hanem csak epizódoknak fogja tekinteni két korszak között. Azután sorba veszik a szocializmus vádjait az ipari kapitalizmussal és rajta fölépített társadalommal szemben és vádiratukban négy főpontot emelnek ki: a nyomort, a jövedelemelosztás aránytalanságát, a személyes szabadságban mutatkozó egyenlőtlenséget, melyek mindig föllépnek ott, ahol a nép nagy tömege el van választva a termelési eszközök birtokától és végül, hogy a kapitalizmus, mint az anyagi és szellemi javak termelésének és elosztásának szervezési módja, a tudomány szempontjából véve elhibázott és lényegében hátráltatja a fajnak szellemi téren való haladását. A kapitalizmus hanyatlása kitűnő tankönyve lesz mindenkinek, aki a dolgokat és viszonyokat a valóságnak megfelelően akarja látni és egyben olvasmányának is olyan érdekes, hogy alig akarjuk letenni, ha kezünkbe vettük. Fülöp Jenő nagy figyelemmel, gondos körültekintéssel és jeles magyarsággal fordította le a szép könyvet, amely örömet jelent és méltó dísz lesz minden dolgozó könyvesládájának.

Felelős szerkesztő: Schwarz S.

Kiadó: Straub Konrád.

Világosság-könyvnyomda rt., Budapest VIII., Conti-utca 4. Műszaki igazgató: Deutsch D.